

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zast. Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2018, čj. OAM-107/LE-BE01-VL11-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 1. 2019, čj. 55 Az 3/2018-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Gabriele Kopuleté, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **3 400 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše specifikovaným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobkyni (dále „stěžovatelka“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 15. 8. 2017 (dále jen „zákon o azylu“). Podanou žalobu Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) záhlaví označeným rozsudkem zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proti danému rozsudku se stěžovatelka brání nyní podanou kasační stížností.

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku připomenul, že je to žadatel o mezinárodní ochranu, kdo musí ve správním řízení uvádět relevantní skutečnosti, na jejichž základě mu má být mezinárodní ochrana udělena. Ze správního spisu zjistil krajský soud, že stěžovatelka přicestovala na území České republiky, jelikož věznice, ve které na Ukrajině

pracovala, byla před uzavřením a stěžovatelce hrozilo, že bude bez zaměstnání. V České republice hodlala studovat, ale nepodařilo se jí vyřídit dokumenty. Bydlí s přítelem, občanem České republiky. Na Ukrajině žila před odjezdem s rodiči ve Vinnycké oblasti. Sdělila, že se jí válečný konflikt nedotkl a nebyla ohrožena na životě. Na Ukrajinu by se vrátit mohla, ale má obavy ze složité ekonomické situace a vojenského konfliktu.

[3] Krajský soud na základě zjištěných skutečností shodně se žalovaným neshledal žádné skutečnosti, ze kterých by plynulo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud dodal, že válečný konflikt probíhá pouze v Doněcké a Luhanské oblasti, zatímco ve Vinnycké oblasti je situace klidná.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] V kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že krajský soud pochybil, když pouze souhlasil s názorem žalovaného. Z individuálních okolností jejího případu vyplývá, že by mohla být vystavena nebezpečí vážné újmy z důvodu ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Bezpečnostní situace se ke konci roku 2018 zhoršovala. Dne 26. 11. 2018 byl vyhlášen v pobřežních a pohraničních regionech válečný stav, a to mimo jiné i ve Vinnycké oblasti. S ohledem na tuto změnu nelze považovat skutková zjištění žalovaného za dostatečná. Dostatečně nebyla vyhodnocena ani otázka vnitřní ochrany, tedy zda bylo a je možné po stěžovatelce rozumně požadovat, aby se vnitřně přesídlila do jiné oblasti.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodal, že ve Vinnycké oblasti žádný ozbrojený konflikt neprobíhá. Tato oblast ani nehraničí s Luhanskou a Doněckou oblastí nebo poloostrovem Krym, proto ani není nutné, aby se stěžovatelka vnitřně přesídlovala. Vyhlášený válečný stav v listopadu roku 2018 byl ukončen dne 26. 12. 2018.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas a stěžovatelka je zastoupena ustanovenou advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Soud se nejprve zabývá otázkou přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 a násl. s. ř. s.), tj. zda kasační stížnost směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se stěžovatel domáhá zrušení soudního rozhodnutí, zda je podána z přípustných důvodů v souladu s § 103 s. ř. s. a zda není dána její nepřípustnost ve smyslu § 104 s. ř. s. Poté soud zkoumá její přijatelnost ve smyslu § 104a s. ř. s. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, čj. 8 Azs 5/2006-30), tj. zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) lze pro stručnost odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ tak, že „[p]řesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či

pokračování

právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“ Kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele i v případě, pokud v řízení před krajským soudem došlo k tak k zásadnímu pochybení, které má nebo by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Za pochybení lze považovat takové vady, pokud soud v zájmu spravedlivého a předvídatelného rozhodování „v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti“ (tamtéž). V případě, že tomu tak není, zdejší soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Soud v projednávané věci shledal, že kasační stížnost není nepřijatelná, nicméně přesah vlastních zájmů stěžovatelky neshledal. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o nepřijatelnosti odůvodněno. Přesto kasační soud dále stručně uvede, proč věc stěžovatelky nepřesahuje její zájmy natolik, aby se jí zdejší soud podrobně věcně zabýval.

[9] Stěžovatelka dovozovala nebezpečí vážné újmy z probíhajícího konfliktu na Ukrajině. K této otázce se již Nejvyšší správní soud mnohokrát vyjadřoval. Ozbrojený konflikt na Ukrajině není sám o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, neboť nejde o „totální konflikt“ (např. usnesení ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17, ze dne 9. 12. 2015, čj. 6 Azs 232/2015-32, ze dne 13. 12. 2016 čj. 6 Azs 291/2016-33, ze dne 22. 2. 2018, čj. 8 Azs 123/2017-40, ze dne 27. 2. 2019, čj. 6 Azs 372/2018-31, nebo ze dne 4. 7. 2019, čj. 6 Azs 91/2019-26).

[10] Stěžovatelka dále namítala, že se bezpečnostní situace po vydání napadeného rozhodnutí zhoršila, což vedlo k vyhlášení válečného stavu. Nejvyšší správní soud se již k vyhlášení válečného stavu ze dne 26. 11. 2018 vyjadřoval. V usnesení ze dne 20. 3. 2019, čj. 9 Azs 437/2018-29, soud uvedl: „Stěžovatel, který je ze západní části země (Užhorodského okresu), svými tvrzeními směřuje k tomu, že ani v této části země není bezpečnostní situace dobrá, a konkrétně poukazuje na vyhlášení válečného stavu ukrajinským parlamentem dne 26. 11. 2018. Uvedená skutečnost však není způsobila přijaté závěry změnit. Nejvyšší správní soud nijak nesnižuje závažnost situace na Ukrajině, z výše uvedeného nicméně vyplývá, že pro posouzení podmínek pro udělení doplňkové ochrany je rozhodující faktický stav v jednotlivých částech země (zda v nich probíhají či dostatečně pravděpodobně brozí boje dosahující určité intenzity) a na tom formální prohlášení ukrajinských orgánů nic nemění. Jinými slovy, jakkoli vyhlášení válečného stavu obecně je závažnou událostí, nemá přímý vztah k důvodné obavě, že žadateli o mezinárodní ochranu v případě návratu na Ukrajinu brozí skutečné nebezpečí vážné újmy dle § 14a zákona o azylu.“ Obdobně v usnesení ze dne 17. 4. 2019, čj. 2 Azs 384/2018-52, Nejvyšší správní soud dospěl k názoru (bod 11), dle kterého ani vyhlášený válečný stav v oblastech přilehlých k Rusku bezpečnostní situaci na Ukrajině azylově relevantním způsobem nezhoršil. Ke shodným závěrům dospěl i v usnesení ze dne 25. 4. 2019, čj. 8 Azs

340/2018-68, a v usnesení ze dne 13. 6. 2019, čj. 1 Azs 450/2018-43, uvedl, že „výjimečný stav v zemi původu již pominul. Byl vyhlášen v souvislosti s incidenty v Azovském moři na 30 dnů (od 26. 11. 2018 do 26. 12. 2018).“ S ohledem na výše uvedené nelze považovat vyhlášení válečného stavu v případě stěžovatelky za důvod pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.

[11] Posledně je nutné zmínit, že stěžovatelka by se při návratu na Ukrajinu nemusela vnitřně přesídlivat, jelikož jak bylo uvedeno, ve Vinnycké oblasti neprobíhá ozbrojený konflikt. Není tedy ani nutné uvažovat o tom, zda je možné po stěžovatelce přesídlení požadovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Z výše uvedených důvodů kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Nejvyšší správní soud ustanovené zástupkyni přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Jde o odměnu za 1 úkon právní služby (podání kasační stížnosti) v částce 3 100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů) a náhradu hotových výdajů, celkem 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem tedy 3 400 Kč. Odměna za zastupování bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. srpna 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu